

2024. április 19., péntek

Jn 6,52-59

A mai szentírási rész számomra az evangéliumból annak legeslegérthetlenebb része.

Nem én választottam a mai napi elmélkedést, hanem kiosztották rám. Először el akartam menekülni előle, de ezt méltatlannak találtam.

Első templomi élményem (21 évesen) az volt, hogy mennek az oltárhoz emberek, és eszik a húst és isszák a vért. Úgy gondoltam, ezt a maszlagot öreg néniknek, bácsiknak lehet csak beadni.

Elég régóta azt életem meg átváltoztatáskor, hogy Jézus arra az életre hív, amit elénk élt.

EZT CSELEKEDJÉTEK AZ ÉN EMLÉKEZETEMRE. Legyek kész adni a rászorulóknak, szolgáljam a szükségben szenvedőket, erőszak nélkül, békére törekedve éljek – és amikor ez nem sikerül, mert például hátra vágom gyermekemet egy konfliktus során, akkor nagyon szégyelljem magam, és fogadjam meg, hogy ilyet nem teszek többet, és ez a Jézust követő útról való letérés.

Most mégis itt ez a jánosi rész, ahol azt mondja: „Az, aki húsomat eszi és véreimet issza, bennem marad, és én is abban. Ha nem eszitek az Emberfiának húsát, és nem isszátok a vérét, akkor nincsen bennetek az élet.”

Értem, hogy vannak felfoghatatlan dolgok. Az is inkább elmegy, hogy Bulányi Gyurka bácsi magyarázata szerint „a kis doboz benne van a nagy dobozban, a nagy doboz a kis dobozban” (mert elképzelem, hogy a szivacs benne van a vízben, a víz pedig a szivacsban), és még sok minden, de ez nem fér bele. Úgy is mondhatnám, hogy engem nem ez a remény mozgat a Jézust követő és Krisztust váró úton.

A Jolly Joker páli mondat, mely szerint tükör által homályosan látunk, de egykor majd színről színre látunk, most is segít. Kár lenne alakoskodva úgy tennem, mintha érteném a textus szavait. Kár lenne, ha azért, mert nem értem, elfordulnék a közösségtől, elfordulnék az egyháztól.

Így hát bízva abban, hogy ez a számlálóban van, és a nevezőben egyek vagyunk, bátran írtam kétségeimről, gondolataimról.

Ha bárki szeretne erről beszélgetni velem, kész vagyok rá. Nem érzem magam megátalkodottnak.

Áldott húsvétot, a feltámadt Krisztushoz való közelséget kívánom.

Vágó Laci, Érd